

DIPLOMNÍ PRÁCE
LETNÍ SEMESTR 2020**Peter Spiesz****ŠANCOVÁ ULICE**
BRATISLAVA**Vedoucí diplomní práce**
ing. arch. Jan Sedlák
Asistent
ing. arch. Ivan Hnízdil**ZADÁNÍ**

Úkolem diplomní práce je návrh řešení nezastavěných pozemků na jedné z významných tříd vnitřního města, Šancové ulici v Bratislavě. Návrh je řešen v souladu s platným územním plánem, který zde definuje zastavitelnou polyfunkční plochu, resp. potenciální soubor staveb se zastoupením obytné funkce.

Smyslem úlohy je nejen vyřešení vlastní zástavby, ale stejnou měrou urbanistické dotvoření řešeného území, které má přes svoji nesourodost, nebo právě pro ni, znepokojivý i zajímavý urbánní potenciál.

Vzhledem k tomu, že se zde jedná o území Městské památkové rezervace, je podstatnou součástí úkolu také pochopení smyslu ochrany jinak velmi nesourodého území a podoby či limitů jeho dalšího vývoje.

MÍSTO A JEHO KONTEXT

Pro tuto část města je charakteristické mísení téměř venkovské, residuální zástavby se zástavbami z pozdějších období, které byly v několika časových etapách snahou o postupnou metropolisasi prostředí. A to jak na úrovni jednotlivých staveb zástavby Šancové ulice, tak také širšího okolí. Vlny zástavby, které místem již několik dekád procházejí tak zosobňují ambici proměny provinčně působící části města na velkoměsto a s tím spojený stoupající význam řešené hlavní třídy v něm.

V daném místě se spíše neorganicky (anachronicky? pitoreskně?) střetávají odlišné formy zástavby pocházející z různých etap vývoje města. Projev neorganičnosti je zde přítomen jako měřítková, typologická i stylová nesourodost. Přesto existuje určitá obecná hodnota deklarovaná statutem památkové rezervace, jako potenciaální hodnota stopy vývoje, přestože v detailním pohledu jsou hodnoty těchto stop spíše diskutabilní. Současná podoba totiž ukazuje více nežli na možné estetické hodnoty organického města na existenci ekonomických limitů ve vývoji jednotlivých etap jeho růstu a na pragmatickou výslednicí sil tvořících město v dané době.

Takovéto situace nejsou v našich prostředích neobvyklé, spíše naopak. Smysl úlohy, tak znovu klade zásadní otázky o hodnotě stopy historie, o soudobé tvůrčí sebedůvěře, ale také správné a adekvátní anticipaci budoucího vývoje. Podle mého názoru je zde také významným koncepčním úkolem realistické posouzení konkrétní situace (na úrovni urbanistické i architektonické) z hlediska očekávaného vývoje, jenž anticipuje ambici širšího okolí, resp. města jako celku.

ZÁKLADNÍ POJETÍ NÁVRHU VLASTNÍ ŘEŠENÍ

Zvolený přístup návrhu je příklonem k jakési „evoluční“, proměně místa. Je pokusem o promítnutí organických, avšak „soudobých“ postupů, stojících na měřítku, formou i obsahem volně analogickém vstupu do prostředí. Pokračování v různorodosti architektonického výrazu zde vítězí nad zjednodušujícím sjednocením. Na úrovni urbanistické sleduje existující charakter území (volumetrická různorodost, dodržení uliční čáry, diferenciacie veřejného prostoru a pestré funkční uspořádání). Jde o hledání urbánního „pojiva“ které není prostou adicí okolních projevů ani odlišných historických projevů architektury, ale pokusem o vyvíjející se interpretaci tradičních urbánních i architektonických forem (dvorana, diferencované měřítko použitých architektonických prvků).

Takto je také v rámci práce formulována odpověď na trvale aktuální otázku, plošné památkové ochrany území.

VLASTNÍ ŘEŠENÍ

Základní řešení návrhu vychází z výše uvedeného a v daném území umísťuje tři objemem odlišné objekty, dva uliční a jeden dvorní s tím, že dotváří okolní veřejné prostory, včetně vzniku nového jakéhosi atria, resp. nádvoří uvnitř vnitrobloku, přístupného domovním průchodem. Řešení je adekvátní místu a dále prohlubuje i obohacuje jeho současný charakter. Uliční objekty jsou objemově koncipovány s ohledem na již existující zástavby a plynule na ni navazují, přičemž výškově gradují ve dvou nárožích, v místech vyústění Kyčerské ulice do Šancové. Zaceluje se tak existující jizva, spára přerušující kontinuální linii jižní fronty třídy.

V podzemí je umístěno parkoviště sloužící nové zástavbě.

Základním rozhodnutím o formě zástavby je zde právě rozdělení rozsáhlého pozemku podél ulice na tři, resp. čtyři části evokující její historickou rytmizaci. Návrh zde vědomě resignuje na scelení, tak jak k tomu místy docházelo v přechozích etapách vývoje městské třídy především dále v její východní části. Navrhovaná zástavba víceméně přijímá tradiční půdorysné měřítko a vznikají zde takto funkčně autonomní stavby - domy. Objemové řešení je však již ambicióznější a přidává 2-4 nadzemní podlaží oproti existující sousední zástavbě. Záměrně nejednotná výška má patrně za účel pokračovat v organické situaci okolí (jakkoli je tato residuální). Tento rozrůznující přístup také pokračuje ve formálně odlišném utváření navrhovaných průčelí. Je patrně snahou po docílení pestrosti, která v okolí vznikala organickým zaplňováním území různorodými stavbami.

Vlastní disposiční řešení odpovídá zadání, resp. současným potřebám místa i jeho uživatelů. Řešení bytové části těžší z rozhodnutí rozdělení do několika objektů za cenu více komunikačních jader. Uvolnění prostorově disposičního potenciálu a

předpokládaná „intimita“ provozu (ačkoli to neplatí pro provoz společných garáží) jsou spíše kladem zvoleného řešení.

Výsledně možno říci, že návrh hledá, a do značné míry nalézá, rovnovážný stav mezi historií a současností. Osciluje mezi evokací existujícího různorodého stavu a vnesením nové sjednocující energie. Ve výsledku je takto vlastně v jednom čase „komentovaným“ delším vývojem. V tomto smyslu je patrně upřímným vyjádřením pocitu diplomanta, hledajícího „nové smíření v inklusivním dialogu forem“ ve složitém, nedokončeném, a přesto již dnes památkově chráněném území.

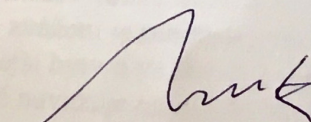
ZÁVĚR

Předložená diplomní práce řeší na kvalitní úrovni složitou a citlivou úlohu nejen s využitím akademické svobody práce, ale také se zjevnou odpovědností k místu. Z návrhu je cítit angažovanost k tématu, která má patrně pro diplomanta i osobní rozměr. Práce je výsledkem soustředěné úvahy založené již v rámci diplomního semináře na téma „Vstup nové zástavby do stabilizovaného městského území“. Práci považuji za přínosnou v rámci diskuse o daném místě. Uznání možno vyslovit také kultivovanému provedení projektu. Vybavení a grafická úroveň projektu jsou na velmi dobré úrovni.

HODNOCENÍ

Diplomant splnil požadavky nejjednoduššího zadání. Projekt je zpracován kvalitativně i obsahově na velmi dobré úrovni. Svou závěrečnou diplomní prací ukazuje, že je schopen řešit i složitější architektonické úkoly, před které jej praxe postaví.

Doporučuji projekt k obhajobě s návrhem klasifikace B – velmi dobře.

ing. arch. Jan Sedlák
V Praze dne 24. 8. 2020